

Yakınlarımızı hatalarıyla sevelim

MK rumuzlu okuyucumuz: “Akrabalar arası göstermelik ziyaretlere şiddetle karşıyım. Sevmediğim bir insanı yalnız benim evime geldi diye gitmek bana son derece ters geliyor. Bir insana içimden gülmüyorsam, dudaklardaki tebessüm neye yarar? Riyakârlığa girmez mi? Gözlemlediğim kadarıyla dışı gülen kimi insanlar, arkandan başka davranış sergiliyorlar. Bu yüzden anne, baba ve eşimi kırdığım da oluyor. Bu durum beni üzüyor. Dışı dost ve akraba, içi düşman insanlarla nasıl bir iletişim geliştirebiliriz?”

DOSTLUK ELİNİ ALLAH İÇİN UZATMALIYIZ

1- Doğru iletişim sünnettir. Gülümsemek sünnettir. Doğru iletişimden ve gülümsemekten zarar görmeyiz. Riyakârlık bu değildir. Çünkü biz Allah'ın kuluna Allah için gülümsüyoruz, dostluk eli uzatıyoruz. Varsa içinde bir yanlışlık, düzeltmesi için fırsat veriyoruz. Allah katında haklı taraf olmanın tarzı budur. Eğer biz Allah katında haklı taraf isek, neden gülümsemeyelim? Bilâkis, karşı tarafın içinde bir takım yanlış düşünceler varsa, onu düzeltmenin ve onu kendimize dost yapmanın en kestirme yolu ona gülümsemektir.

Nitekim Üstad Hazretleri diyor ki: “Mü'minin şeni kerîm olmaktır. Senin ikrâmınla sana musahhar olur. Zâhiren leîm (âdî, bayağı) bile olsa, îmân cihetinde kerîmdir. Evet, fenâ bir adama 'İyisin, iyisin' desen iyileşmesi ve iyi bir adama, 'Fenâsın, fenâsın' desen fenâlaşması çok vukû bulur.”¹

2- “O bize geldi, biz de gidelim.”, “O bizi yemeğe çağırdı, biz de çağıralım.”, “Gitmezsek ayıp olur.” tarzındaki şablon örfümüzde var. Fakat bunlar eğer müsait değilsek, her zaman uymamız gereken kesin ölçüleri oluşturmaz. Fakat unutmayalım, şu ölçüler Peygamber Efendimiz'in (asm) sünnetinde bulunan ölçülerdir: Vermeyene vermek, gelmeyene gitmek ve kötülük yapana iyilik yapmak!

DOSTLUK ALLAH İÇİN OLURSA KAYBETTİRMEZ

3- Fakat bir şeye dikkat etmek zorundayız: Hizmet yoğunluğundan veya iş hacminden dolayı fırsat bulamayıp gitmemek başka; sevmediğimiz için, ilişkilerimizi koparmak niyetinde olduğumuz için gitmemek başkadır. Birincisi affedilir. Fakat ikincisi tartışılır. Karşı taraf muhabbet elini uzatmışsa, evimize gelmişse, yemeğimizi yemişse, bizi yemeğe çağırmışsa; eğer yemeğe zehir koymayacağından emin isek, bize de muhabbet elimizi uzatmak düşer. Bu dostluklar bize bir şey kaybettirmez. İyi yanlarımız varsa örnek oluruz. Karşı tarafın iyi yanları varsa da örnek alırız. Mârufu emir ve münkerden nehiy vazifemizi böyle dostluklarda daha etkili olarak yerine getirme fırsatı buluruz.

4- Dışı dost, ama içi düşman dediğimiz kimseleri dostluğumuzla, tebessümümüzle, ilgimizle tamamen dostluğumuza çekme fırsatımız her zaman vardır. İçinin düşmanlığını mağlûp etmenin ve onu utandırmanın başka hiç yolu yoktur.

5- Aslında her şey zamanla yoluna girer. Bazı şeyleri ısrarla ve titizce çözmeye çalışmak, psikolojik olarak gereksiz yere bizi yıpratır. Olan bize olur. Bunun yerine, tedbiri sevgiyle ararsak, birçok problemi daha kaynağında kurutabiliriz.

Önce birbirimizi sevelim. Hatalarımızla sevelim ve kabul edelim. Birbirimizi sevgiyle uyaralım, ama düzeltmeye çalışmayalım. Muhatabımız uyarımızı dikkate almadığında, onu yine sevelim. Asla yüksek sesle tartışmayalım.

KUR'ÂN KARDEŞLİĞİ YAŞAMAMIZI EMREDİYOR

6- Kur'ân'ın şu emirleri hem umumidir, hem hepimizi bağlamaktadır: "Allah'tan korkun ve aranızı düzeltin."2 "Sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve insanların arasını düzeltmeyi gözetenlerin dışında, onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur."3 "Barış daha hayırlıdır."4 "Mü'minler ancak kardeşirler. Kardeşlerin arasını düzeltin."5 "Kötülüğe karşı iyiliğin en iyisiyle karşılık verin. Bir de bakarsın, aranızda düşmanlık bulunan kimse can bir dost oluvermiştir."6 "Rabb'inizin mağfiretine ve genişliği gökler ve yerler kadar olan ve Allah'tan korkanlar için hazırlanan Cennete koşun! Onlar ki bollukta ve darlıkta sarf ederler, öfkelerini yutarlar, insanların kusurlarını affederler. Allah iyilik yapanları sever."7

Dikkat edersek bu âyetlerde, insanları yargılamak ve kusur bulmak, ya da insanlarla tartışmak ve sürtüşmek gibi menfi diyaloglar bulunmamaktadır. Safi bir sevgiden bahseder Kur'ân sürekli. İnsanları hatasız ilân etmez şüphesiz. Ama hataların affedilmesini ister hep. Öfkenin yutulmasını ve kızgınlığın muhakkak sineye çekilmesini önerir.

YAKINLARIMIZI HATALARIYLA SEVELİM

7- Akrabalarımızın hataları olabilir. Dostlarımızın hataları olabilir. Mümkündür. Çünkü onlar melek değil, beşerdirler. Bizim gibi imtihana tabidirler. Ama biz onların hatalarını görmeyerek ve iyi yanlarıyla yetinerek bedelsiz ve ivazsız bir sevgi meleği kesilebiliriz. Hataları düzeltmek için göstereceğimiz davranışta sevgiden ayrılmamıza gerek yoktur.

8- Nihayet, akrabalarımızla aramızın açık olmasının, zaten hiçbir haklı ve meşrû gerekçesi olamaz. Fırsat buldukça akrabalarımıza gidelim. İyi ilişkilerimizi sürdürüelim. Diyaloglarımızı koparmayalım. İletişim hatlarımızı kesmeyelim. Bu, Allah'ın emridir.8

Dipnotlar:

- 1- Mektûbât, s. 256.
- 2- Enfal Sûresi: 1.
- 3- Nisâ Sûresi: 114.
- 4- Nisâ Sûresi: 128.
- 5- Hucurât Sûresi: 10.
- 6- Fussilet Sûresi: 34.
- 7- Âl-i İmrân Sûresi: 133, 134.
- 8- Nur Sûresi: 22.